

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců Mgr. Jany Brothánkové a JUDr. Tomáše Langáška v právní věci žalobkyně: **B. T. V. A.**, zastoupena PhDr. Mgr. Janou Koutnou, advokátkou se sídlem Kostelní 1, Domažlice, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 1. 2014, č. j. MV-151505-3/SO/sen-2013, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 31. 8. 2015, č. j. 30 A 24/2014 - 96, o návrhu žalobkyně na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

I. Kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 31. 8. 2015, č. j. 30 A 24/2014 - 96, **se p ř i z n á v á** odkladný účinek.

II. Žalobkyně **je povinna ve lhůtě 7 dnů** od doručení tohoto usnesení **zaplatit** za návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 31. 8. 2015, č. j. 30 A 24/2014 - 96, soudní poplatek ve výši **1.000 Kč**.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení případu

Včas podanou kasační stížností žalobkyně napadá rozsudek Krajského soudu v Plzni (dále „krajský soud“) ze dne 31. 8. 2015, č. j. 30 A 24/2014 – 96 (dále „napadený rozsudek“), jímž krajský soud zamítl žalobu proti rozhodnutí žalované č. j. MV-151505-3/SO/sen-2013 ze dne 15. 1. 2014 (dále „napadené rozhodnutí“). Napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 4. 10. 2013, č. j. OAM-1337-19/DP-2011 (dále „prvoinstanční rozhodnutí“), jímž nebyla žalobkyni prodloužena platnost povolení k dlouhodobému pobytu. Důvodem pro takové rozhodnutí bylo neplnění účelu pobytu, což bylo správními orgány hodnoceno jako jiná závažná překážka pobytu cizince na území.

Žalobkyně (dále „stěžovatelka“) v kasační stížnosti navrhla, aby Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek. Jelikož návrh stěžovatelky nebyl dostatečně odůvodněn, vyzval ji Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 20. 11. 2015, č. j. 6 Azs 258/2015 - 8, k doplnění tohoto návrhu. Podáním ze dne 1. 12. 2015 stěžovatelka

návrh doplnila. V tomto doplnění stěžovatelka uvedla, že výkon napadeného rozhodnutí by pro stěžovatelku znamenal nenahraditelnou újmu, tedy nepoměrně větší újmu, než jaká by přiznáním odkladného účinku mohla vzniknout jiným osobám. Pokud by její návrh na přiznání odkladného účinku byl zamítnut, pak by jí byl obratem vydán výjezdní příkaz s povinností z České republiky vycestovat do Vietnamu, což by pro stěžovatelku a jejího syna znamenalo velmi závažnou újmu. Stěžovatelka se nemá ve Vietnamu kam vrátit, nemá tam žádné bydlení, nemá tam práci a jako matka samoživitelka by tam těžko hledala nějakou obživu. Její rodiče jsou nemocní, sami nemají finanční prostředky a nemohou ji živit. I z tohoto důvodu žádala stěžovatelka o povolení dlouhodobého pobytu na území České republiky i pro svoji dceru, která dosud žila u rodičů stěžovatelky, kteří však již nejsou schopni se o ni starat. Stěžovatelka v České republice legálně podniká a dokáže zde uživit sebe i syna. Jak již stěžovatelka uváděla ve své stížnosti, rozsudky Okresního soudu v Domažlicích bylo určeno, že biologickým otcem syna stěžovatelky je P. X. K., tzn. osoba, která se od narození spolu se stěžovatelkou o syna stará. Pokud by stěžovatelka musela z České republiky vycestovat, pak by musela odcestovat i se svým synem, který by tak nemohl být v každodenním kontaktu se svým otcem, kterého má velmi rád a který ho společně se stěžovatelkou vychovává. P. X. K. má od 1. 10. 2007 povolen na území České republiky trvalý pobyt. Řádně zde pracuje a odvádí daně. Rovněž stěžovatelka své daňové povinnosti řádně plní a nemá žádné nedoplatky vůči správci daně, okresním správám sociálního zabezpečení a zdravotní pojišťovně. Stěžovatelka již v České republice žije mnoho let, k Vietnamu již nemá vazby, nebyla tam řadu let. Zde žije otec jejího dítěte a její druh. Nepřiznání odkladného účinku by pro ni znamenalo zcela zásadní zásah do jejího života i života jejího syna, a to jak po stránce osobní, tak i po stránce ekonomické, neboť zde je schopná uživit sebe i syna, ale ve Vietnamu by nebyla stěžovatelka schopna zajistit sobě a dětem obživu. Dle mínění stěžovatelky je pro výkon jejího ústavního práva na spravedlivý proces nezbytné, aby mohla zůstat na území České republiky do skončení řízení o její kasační stížnosti, aby mohla v tomto řízení vystupovat osobně, mohla být v kontaktu se svým právním zástupce a udělovat mu konkrétní pokyny.

Stěžovatelka je přesvědčena, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nemůže být v rozporu s důležitým veřejným zájem, neboť stěžovatelka se nedopustila žádného nezákonného jednání, které by poškozovalo třetí osobu či zájem České republiky. Stěžovatelka nikoho neohrožuje. Naopak si zde řádně plní své povinnosti, podniká v souladu se zákony a řádně odvádí daně a další povinné poplatky. Není proti ní vedeno soudní ani exekuční řízení, nemá žádné dluhy.

Ve vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti žalovaný uvedl, že nejsou splněny podmínky pro přiznání odkladného účinku. Platnost povolení k dlouhodobému pobytu nebyla stěžovatelce prodloužena, resp. řízení o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu bylo pravomocně ukončeno a platnost posledního realizovaného pobytového statutu skončila uplynutím času. Stěžovatelka není k pobytu na území oprávněna a nic by na tom nemohlo změnit ani přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Možnost poskytnutí odkladného účinku kasační stížnosti má charakter mimořádný, protože soud tu před vlastním rozhodnutím ve věci samé prolamuje právní účinky pravomocného rozsudku, na který, dokud není jako celek zákonným postupem zrušen, je třeba hledět jako na zákonný a věcně správný. Podle názoru žalovaného nejsou splněny podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti spočívající v nenahraditelné újmě, neboť taková újma stěžovatelce v tomto řízení nemůže vzniknout. Neudělení povolení k dlouhodobému pobytu, resp. jeho neprodloužení, nelze

pokračování

posuzovat jako nenahraditelnou újmu, když nenahraditelná újma by cizinci mohla vzniknout až na základě správního vyhoštění z území tohoto státu. To sice může být důsledkem zamítnutí žádosti cizince o povolení k dlouhodobému pobytu, nicméně je o něm rozhodováno v samostatném správním řízení, při kterém právní úprava řízení o správním vyhoštění zaručuje zkoumání dopadu vydaného rozhodnutí o správním vyhoštění z hlediska nepřiměřeného zásahu do soukromého nebo rodinného života cizince. Stěžovatelka má možnost podat proti případnému správnímu vyhoštění žalobu, která má ze zákona odkladný účinek. Z uvedeného je zřejmé, že existují právní instituty, jimiž se stěžovatelka může domáhat posouzení své situace a odkladného účinku v jiném následném řízení. Obdobný názor podle žalovaného zastává i judikatura správních soudů (usnesení Městského soudu v Praze ze dne 21. 12. 2011, sp. zn. 9 A 290/2011, usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 29. 3. 2012, č. j. 45 A 11/2012 - 25). S ohledem na uvedené navrhl žalovaný odkladný účinek kasační stížnosti nepřiznat.

II. Posouzení návrhu Nejvyšším správním soudem

Podle § 107 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“), nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se užije přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

Možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. podmíněna kumulativním naplněním dvou objektivních podmínek: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a 2) přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

Jak již Nejvyšší správní soud dříve judikoval, k tomu, aby mohl být kasační stížnosti takový účinek přiznán, musí stěžovatel v prvé řadě dostatečně podrobně a určitě tvrdit, že mu hrozí újma nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy tak má stěžovatel (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012 – 32, či ze dne 23. 1. 2014, č. j. 6 Ads 99/2013 – 11; veškerá zde uváděná judikatura je dostupná na www.nssoud.cz), který musí v odůvodnění svého návrhu konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí a z jakých konkrétních okolností to vyvozuje. Důvody možného vzniku újmy jsou vždy subjektivní, závislé pouze na osobě a situaci stěžovatele.

Stěžovatelka tuto povinnost splnila. Stěžovatelka odůvodnila návrh na přiznání odkladného účinku především tvrzeným nepřiměřeným zásahem do svého soukromého a rodinného života (byť tak neučinila výslovně, plyne tak z jejích jednotlivých tvrzení), jakož i jejího syna, protože v důsledku napadeného rozhodnutí by oba byli nuceni opustit území České republiky, přičemž by tak oba ztratili kontakt s otcem dítěte. Nejvyšší správní soud souhlasí se stěžovatelkou, že vzhledem k jejím stávajícím rodinným a soukromým poměrům, by pro ni vycestování mohlo znamenat významnou újmu. Podle názoru Nejvyššího správního soudu je pro výkon stěžovatelčina ústavního práva na

spravedlivý proces taktéž vhodné, aby mohla zůstat na území České republiky do skončení řízení o kasační stížnosti. Byť je v tomto řízení zastoupena advokátkou, nelze přehlédnout, že k právu na spravedlivý proces náleží i právo účastníka být v kontaktu se svým zástupcem, udělovat mu konkrétní pokyny pro výkon zastoupení atd. (srov. také stěžovatelem citované usnesení Nejvyššího správního soudu č. j. 5 As 73/2011 – 100).

Nejvyšší správní soud nemohl přisvědčit tvrzení žalovaného, že ona nepoměrně větší újma by stěžovatelce mohla vzniknout až na základě vydání rozhodnutí o správním vyhoštění. K tomu lze citovat z usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011 – 100: *„Je sice pravdou, že k bezprostřednímu opuštění území ČR by mohl být stěžovatel donucen až v souvislosti s rozhodnutím o správním vyhoštění, nicméně tato skutečnost nemůže být podle názoru Nejvyššího správního soudu důvodem k zamítnutí návrhu na přiznání odkladného účinku. Jen stěží lze předpokládat, že cizinec má předejít případné nenahraditelné újmě tím, že bude vědomě porušovat zákon nelegálním pobytem na území ČR a vystavovat se riziku, že mu bude uděleno správní vyhoštění, s nímž je navíc vždy spojen zákaz pobytu v ČR na určitou dobu.“*

Nejvyšší správní soud posoudil návrh na přiznání odkladného účinku i z hlediska dalších podmínek stanovených v § 73 odst. 2 s. ř. s. Neshledal přitom, že by se přiznání odkladného účinku v daném případě, tedy umožnění pobytu stěžovatelky na území ČR do doby rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o její kasační stížnosti, jakkoli dotklo práv třetích osob ani, že by takové rozhodnutí bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Stěžovatelce totiž nebyla prodloužena platnost trvalého pobytu z důvodu, že po určitou dobu stěžovatelka neplnila účel povoleného pobytového oprávnění, když přerušila provozování své podnikatelské činnosti. Důvody uváděné správními orgány v jejich rozhodnutích tak nezakládají žádná bezpečnostní či jiná rizika pro Českou republiku. Nejednalo se tedy např. o případ, kdy je stěžovateli zrušen dlouhodobý pobyt z důvodu, že závažným způsobem narušuje veřejný pořádek (např. se dopouští určité trestné činnosti). Ostatně ani žalovaný ve svém vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku rozpor s důležitým veřejným zájmem netvrdil.

Nejvyšší správní soud upozorňuje, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat rozhodnutí o věci samé (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005 - 76).

Nejvyšší správní soud připomíná, že odkladný účinek podle § 107 s. ř. s. může být v řízení o kasační stížnosti přiznán a působit nejen ve vztahu k přezkoumávanému rozhodnutí krajského soudu, ale i přímo ve vztahu ke správnímu rozhodnutí (či jeho části), k jehož přezkumu se dotýčné řízení před krajským soudem vedlo (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 12. 2005, č. j. 2 Afs 77/2005 - 96). Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti v této věci se tedy až do skončení řízení před Nejvyšším správním soudem pozastavují účinky žalobou napadeného rozhodnutí žalovaného.

K druhému výroku tohoto usnesení Nejvyšší správní soud uvádí následující. Podle položky č. 20 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, je návrh na přiznání odkladného účinku ve správním soudnictví zpoplatněn částkou 1.000 Kč.

pokračování

V předmětné věci tento soudní poplatek nebyl stěžovatelkou zaplacen ani současně s podáním návrhu. Soud proto stěžovatelku vyzval ve výroku II. tohoto usnesení ke splnění poplatkové povinnosti a stanovil jí k tomu přiměřenou lhůtu.

Soudní poplatek je možno uhradit buď v kolcích vylepením na vyznačeném místě tohoto usnesení (po připojení svého podpisu jej zašlete zpět Nejvyššímu správnímu soudu), případně v hotovosti na pokladně soudu anebo bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: 3703 - 46127621/0710, vedený u České národní banky, pobočka Brno, **závazný variabilní symbol pro identifikaci platby: 1060525815.**

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. prosince 2015

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu